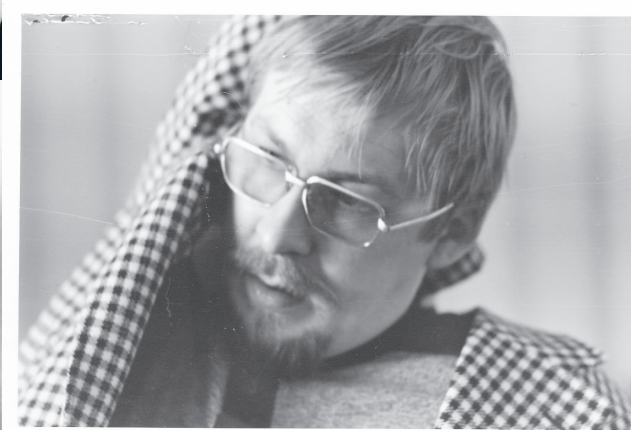




Bambus Foto

sleppa burtur frá øllum. Hann hevur bandupptakara og gittara við og lurtar eftir Evert Taube og spælir sangirnar hjá honum og arbeiðir við umsetingum. Hann hevur gott av at sleppa burtur. Umborð er onki veitslulív, og hann fær høvi at lurta og umseta. Og so spyr hann eisini sjómenn um hugtøk í sangunum, hvussu tey skulu umsetast til føroyskt. Á síðu 237 í bókini stendur:

“Tíð var eisini til at skapa. Sum sagt, hevði Hermann Evert Taube við sær umborð, og onkra av vísunum týddi hann umborð, m.a. Eldarvalsen. Hann byrjaði týðingina uppi við Svalbard og gjørdi hana lidna í Kanada ella Vesturgrønlandi. Umborð fekk Hermann stemningin av sjómanslívunum, men Sólborg var nýtt skip. Har vóru ikki fýrar, og mong orð, sum koma fyrri í umsetingini, sum raka, slagga, sleisa, vóru ikki í brúki umborð har. Arbeidsgongdirnar vóru heilt aðrar við guvuskipum, og skipanin í fýrrúminum var heilt øðrvísi. Herman visti nóg illa, hvat tað var at reinsa ketil; men har var hann so heppin, at ein av meistaranum umborð var Jón hjá sýslumanninum, Jón Dahl Olsen. Hann kendi til alt hetta, og segði Hermann frá ymsum tilburðum og viðurskiftum umborð á dampskipum.”

Hetta sigur rættiliga væl, hvussu nógv Hermann legði í at fáa sangin so góðan, og hann hevur livað við hesum leingi, og tí er tað ikki undarligt, at sangurin hevur slíka dýpd og dygd.

Kyndaravalsurin

Orð og lag: Evert Taube
Týtt: Hermann Jacobsen

Fyrstu ferð í maskinuni eg var til sjós,
tað var sum trimmari á Lady Eileen,
eg fór av einum trolara í Aberdeen,
og vit mynstraðu út sama dagin.
Á dekknum seks mans og tveir við hvønn fýr,
og hvør fýrur var størri enn hús,
og tað mesta, vit førdu, var steinkol og grús
millum Sunderland og Santa Cruz.

Vit høvdu ringasta kokk, men ein óføran chief,
og vit trimmaðu steamin í toppin,
og vit fingi ein whisky hvønn fjúrtanda dag.
“Tað er gott” segði hann “fyri kroppin.
It’s very rude whisky, my boy” tók hann til,
og so fekk hann sær sjálvum eitt plir,
treiv so í eina vísu, sum byrjaði so:
“I was born by the side of the sea.”

Tað var oftani strævið, vitingu seks-seks,
og viðhvørt var tað fýra og fýra,
og tú klænkar av te og konserver og keks,
tí bert tvey pund var okkara hýra;
so eg meldaði pass í Newcastle-On-Tyne,
og har gekk eg ein mánað og mól,
til eg fekk eina hýru við Stevenson Line,
og í Spania hildu vit jól.

Skipið nevndist “Bermuda”, tað var fimm túsund tons,
við seks fýrum og trøngt millum skotta,
tað var ofta eg helt, at vit fóru til botns,
og vit kyndarar riddust sum rotta,
og kolið var verri enn nýmalið krút,
har varð rakað og sleisað í senn,
og vit slaggaðu tvær ferð á hvørjari vakt,
eg sveitti í huganum enn.

Ja, tað krevur sín mann, og so nógv meir aftrat
til at banna og lempa og fýra,
og sum frá líður, fært tú eitt innarligt hat
til matrósar, sum ússaligt stýra.
Tað var sjásk í Biscaya, og slørut varð stýrt,
vit svóru at geva aftur dýrt,
tí í fýsinum eldur og gløðandi slag
brendi hol á hvørt einasta plagg.

Í Valenca fingi vit last av farin
og olivenglós fylt í kartengur;
men eg rýmdi við klæðsekk og mandolin,
eg var leiddur, eg var móður, eg var svangur.
Eg var sum eitt barberblað, men riggaði væl,
og ein barrfrøkun vøkur og litt
gøddi upp meg við hønum og víni og spritt,
ja, hon var heilt óvanliga fitt.

Ja, eg sigldi við bretum um Los Panamas,
og við týskarum og portugisum.
Uttan hýru í Amsterdam eg gekk uppá nass,
og eg bleiv bukaður av servitrisum.
Men tað versta var, einaferð vit gjørdur reint
í Bordeaux, ja, hvat hendi mær tá:
eg í ketlinum sovnaði, vardi ov seint,
at nú lúkan varð fast skrúvað á.

Og eg vaknaði, tá ið teir vatn lótu á,
og kammeratarnir teir fýrdu undir.
Tað var bølmyrkt í ketlinum, einki eg sá,
og eg flotnaði upp sum eitt tundur,
og við mannholið skoraður, kroystur eg lá,
og eg tonkti: tað besta tú gert,
Sofus Barr fer at biða skjótt faðirvár,
tú skjótt livandi kókaður ert.

Og eg bað mína bøn, tá eg hoyrði eitt ljóð.
Bønin hjálpti, tað hevði eg prógvað,
tí at lúkan fór upp, og onkur rópti: “Hey, ok!
tí Sofus Barr hevur hamarin krógvað!”
Tað var donkeyman self, hann var skotti, you know,
og hann hevði mist hamarin vekk.
Tað var gírigheit, sum nú at leita hann fekk,
so eg hesaferð slapp við ein skrekk.

hann, sjálvandi og tibetur, og tó at tað ikki tykist, sum at høvundurin sær sangin sum tað absolutta høvuðsverkið hjá Hermann, so ger hann, tó, so mikið burturúr, at lesarin fær ta fatan, at tað var við tí plátuni og lutvíst hesum sang, at sangarin og tónleikarin Hermann Jacobsen gjørdi sitt meistaraverk.

Tá bókini var væl meiri enn hálvlinis, og onki enn hevði staðið um Hermann Jacobsen sum tónlistarligan handverkara, sum læt visjónir og nærlagni stýra verkætlanunum, fór man at ivast. Jú, tað var týðiligt, at hann elskaði tónleik og vildi hava alt at sita, sum tað skuldi – sum ein góður klædningur – men lesarin fekk ikki ta fatan, at hann var maðurin, sum skuldi frambera eitt megnarverk, sum skuldi kunna teljast millum fremstu og bestu og frægastu og mest sigandi og gevandi tónlistarligu avrik yvirhøvur í Føroyum.

So koma vit inn í 80 árin, tá Hermann hevur lagt ungdomin aftur um seg. Tað er týðiligt, at hann er slitin og trøytur. Hann fer til skips og hevur gott av at

Lista
KVISS

SVAR
TIL
KVISS
SÍÐA
10

- 1 Andrias Andreassen (1957). Verkið er gjørt í 2007
- 2 Eli Smith (1955). Verkið eitur Á fjøllum og er gjørt í 2004
- 3 Rannvá Mortensen (1950). Verkið eitur Communication og er frá 2006
- 4 Tita Vinter (1941). Verkið eitur Vetrarlíð og er gjørt í 2002
- 5 Zacharias Heinesen (1936). Verkið eitur Bøgras og er frá 2005
- 6 Jóna Rasmussen (1946). Hetta verkið eitur Várreg, 2006
- 7 Frits Johannsen (1945). Verkið eitur Út gjøgnum listamansins glugga, 2008
- 8 Hansina Iversen (1966). Verkið er gjørt í 2007
- 9 Tummas Jákup Thomsen (1962). Verkið er gjørt í 2010
- 10 Torbjørn Olsen (1956). Verkið eitur Útsýni og er gjørt í 2006